

Egy fantasztikus születésnap

(Süni Királynő)

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy cica meg egy kutya. Jó barátságban éltek, békén megfértek. A cicát úgy hívták, hogy Zizi, a kutyát pedig Pötyi. Egy téli hideg napon éppen a szobában labdázta, amikor egyszer csak kopogtak. Pötyi kinyitotta az ajtót és meglepődve pillantotta meg Bagoly nénit, aki a falu postása volt.

- Jó napot Bagoly néni! – köszöntötték.
- Sziasztok gyerekek! Sürgős levelet hoztam nektek. – azzal lerakta a levelet, sarkon fordult és már repült is tovább, mert még rengeteg munkája volt.
- A Nagytól jött. – mondta Pötyi. S hangosan felolvasta a levelet, mivel Zizi túl kicsi volt, még nem tudott olvasni. „*Drága Unokáim!*

Remélem nem felejtettétek el, hogy holnap lesz a születésnapom bulim. Mindennél jobban szeretném veletek közösen megünnepelni. Gyertek el hozzám mielőbb, várlak titeket szeretettel. Puszi: Nagyi”

- Jaj ne! Már teljesen kiment a fejemből! – mondta Zizi.
 - Ne essünk kétségbe! – nyugtatta Pötyi.
 - De hát még azt se tudjuk, hogy mit viszünk ajándékba.
 - Menjünk el a piacra, ott biztosan találunk valamit. – mondta Pötyi.
 - De egy vasunk sincs!
 - Nézzük meg a perselyünkben nincs-e pénz?!
- Szomorúan vették tudomásul, hogy a persely üres volt, nem volt más benne, mint egy gémkapocs és egy icipici ceruza.
- Te jó ég, most mihez kezdünk? Hogy szerzünk a Nagyinak ajándékot? – kérdezte Zizi.
 - Várj csak, eszembe jutott valami. Mi lenne, ha fognánk a gitárunkat és kimennénk az utcára zenélni? Hátha az emberek megszánna minket pár forinttal.

- Ez nagyon jó ötlet Pötyi!
- Fogták a gitárt, s elindultak. A piac előtt megálltak, a földre tették Zizi sapkáját, elővették a gitárt és zenélni kezdtek. Zizi énekelt, Pötyi gitározott. A muzsika annyira megtetszett a járókelőknek, hogy hamar tele lett a kis sapka, összegyűlt egy csomó pénz. Belépve a piacra temérdek portéka várta őket: könyvek, virágok, ízletes csokoládék.

- Hű, mennyi szépség! Ennyi mindentől hogyan válasszunk? – kérdezte Zizi.
 - Nem tudom én sem, ez bizony nem lesz egyszerű feladat. – helyeselt Pötyi.
- Abban a pillanatban, amint ezt kimondta egy kis bódét vettek észre a közelben. A bolt polcán egy apró kis gyöngyházfényű, csipkeszegélyes doboz árválkodott. Azt kinyitva szemük, szájuk tátva maradt a csodálkozástól. A dobozból édes muzsika szállt, s közepén egy gyönyörű balerina pörgött-forgott, táncikált. Az ajándék mindkettejüknek nagyon tetszett, így azt kifizetve elindultak a szomszéd faluba. Mentek hegyen-völgyön keresztül mire megpillantották a Nagyi kis kunyhóját. A kapuban megállva bekiállítottak a házba:

- Hahó, van itt valaki?
 - Sziasztok kisunokáim, hát megjöttetek!
 - Nagyii! – kiáltották mindketten, s megölelték mamájukat.
- A nagy ölelkezést követően Pötyi szólalt meg először:
- De Nagyi itt nincs semmi feldíszítve! Hogy lesz ebből születésnap?
 - Tudom, tudom, az egész napot a sütemény megsütésével töltöttem, nagyon elfáradtam.
 - Nagyika mi szívesen segítünk neked! – mondta Zizi.

Azzal munkához láttak, hipp-hopp az egész lakást feldíszítették. Mire végeztek lassan beesteledett, megjöttek a szomszédok és a többi vendég is. Zizi és Pötyi elővették a kis dobozkat és felköszöntötték a Nagyt. - Boldog Születésnapot Drága Nagymama! – harsogták egybehangzóan.

A mama szeme megtelt könnyel a meghatottságtól, öröme határtalan volt, amikor kinyitotta a kis dobozkat és felcsendült az édes muzsika. Hosszú-hosszú percekig hallgatta, úgy gyönyörködött benne. Az összegyűlt vendégsereg késő estig bulizott, ettek, ittak, mulattak. Mikor véget ért a mulatság, a vendégek elmentek, csak Zizi és Pötyi aludtak ott a nagymamánál. Mielőtt lefeküdtek elmesélték Nagyinak a kalandjukat, hogy hogyan zenéltek az utcán, s hogyan szerezték meg a kis dobozkat. Nagyi csak nevetett a történeten és halkán csak ennyit mondott:

- Nekem az is ajándék, ha ti itt vagytok velem. Köszönöm nektek, ennél szebb ajándékot nem is kaphattam volna tőletek!